

en aktiv indsats for at tilpasse sig det danske samfund, og så kan man for øvrigt også blive dansk statsborger.

Så spørger hr. Bjørn Elmquist, hvorfor jeg er så skræmt over de mange udlændinge. Jeg er ikke skræmt, men jeg bliver skræmt, hvis der bliver rigtig, rigtig mange udlændinge, som kommer fra meget, meget forskellige dele af verden i forhold til den kultur og den tradition, vi har i Danmark, for det kan jeg jo se allerede har skabt nogle store problemer i det danske samfund til dags dato, og de problemer bliver altså ikke mindre, hvis det bliver en tre- eller firedobling.

Jeg erkender da fuldt ud, at polakker, ungare, hollændere, svenskere, finner og andre, der igennem de sidste 300-400 år er kommet til Danmark, har givet Danmark utrolig meget godt, ligesom danskere, der er udvandret til USA og andre steder, har ydet en god påvirkning dér. Men her er der tale om, at hvis vi ser på Danmark i de sidste 300-400 år, er der måske kommet en halv million i løbet af disse år, og det har været en successiv, langsom indvandring. Pludselig oplever vi en eksplosion, hvor vi i løbet af nogle få år går fra knap 200.000 mennesker til en halv million, der kommer hertil fra helt andre verdensdele. Det giver problemer. Det er altså at lukke øjnene og ikke se kendsgerningerne i øjnene, hvis man tror, det ikke giver problemer.

Og så kun til fru Dorte Bennedsen: Hvad med chileneren, der har ventet i 17 år? Jamen chileneren skal klart og tydeligt, som vi altid har foreslået det, have mulighed for at få livsvarigt ophold i Danmark efter syv år, under forudsætning af at vedkommende opfylder alle de krav, som jeg nævnte før, har ydet en aktiv indsats i de syv år, har lært sproget, har integreret sig og har forsøgt at komme ud på arbejdsmarkedet. Så er der en mulighed for at blive dansk statsborger og for at få opholdstilladelse, men at belønne alle med det efter tre år er fuldstændig urimeligt, og det er at gøre flygtninge til indvandrere. Det vil vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

De mindre udviklede lande, hvorfra det er så svært at tilpasse sig, når man kommer til Danmark, er f.eks. en række latinamerikanske lande, hvor man vel har den samme kultur som i Danmark, nemlig den kristne kultur. Det er

f.eks. Cypern, det er også et fantastisk fremmedartet land, hvor vi overhovedet ikke kan forstå, hvad der foregår. Så jeg må indrømme, jeg forstår ikke hr. Helge Adam Møllers argument.

Men der var et spørgsmål, som jeg stillede hr. Helge Adam Møller: Er det et specielt problem for Danmark, at der ifølge denne prognose vil være 13,7 pct. indvandrere eller efterkommere af efterkommere af indvandrere i Danmark i år 2020? Er det et specielt problem for Danmark, eller er det mere eller mindre det samme i alle andre sammenlignelige lande plus/minus en traskolængde, fordi det afspejler den internationalisering, den globalisering af samfundene, som sker?

Eller sagt på en anden måde: Er det en bestemt udvikling i Danmark, som hr. Helge Adam Møller og Det Konservative Folkeparti kæmper imod, eller er det simpelt hen verdens gang?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt forlænge den linje lidt netop med hensyn til spørgsmålet om, hvordan man forholder sig til fremmede, for vi lever i en verden, hvor alle har en helt anden fornemmelse af, hvordan fremmede kulturer og folk i fjerne lande lever – nogle har besøgt dem, nogle har været der som turister, og andre har set dem i fjernsynet eller på anden vis – så jeg vil høre, om ikke hr. Helge Adam Møller kunne være enig i følgende betragtning:

Mon det kulturchock, som nogle føler, når de møder en fra f.eks. Somalia, er fast meget større i dag end det kulturchock, som ret meget bønder på Fredericiaegnen følte, da der kom huguenotter fra et så fjernt sted som Frankrig? De havde jo aldrig før set noget, der mindede om det. Er der ikke noget i internationaliseringen, som hr. Søren Søndergaard netop lagde op til, som gør, at vi må have et anderledes robust forhold til det end det, som jeg måske nok lidt drillende, men alligevel, synes jeg, rammende – det fik også hr. Helge Adam Møller til at reagere – kaldte et jomfrunalsk forhold?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg glemte hr. Arne Melchior, der før havde en helt rigtig bemærkning om, at vi i det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat – og det er mig, der har skrevet det – er kommet til at skrive